

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ (Ιωαν. α' 44-52) 5 Μαρτίου 2023

Σήμερα ή Έκκλησία μας έορτάζει τὸ θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς ἀλήθειας γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ζωὴν. Θυμάται τὸ ιστορικὸ γεγονός τῆς ἀναστήλωσης τῶν εἰκόνων. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ διακηρύσσει τὴν συνείδησή της, δηλαδὴ φανερώνει τὸ πρόσωπό Της, μὲ τὸ ὅποιο ἐκφράζουμε τὸ βαθύτερο εἶναι μας, τὸ περιεχόμενο τῆς καρδιᾶς μας. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀναφέρεται στὴν προτροπὴ τοῦ Φιλίππου στὸ φίλο του Ναθαναὴλ νὰ γνωρίσει προσωπικὰ τὸν Χριστό. Η Έκκλησία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος στοὺς αἰῶνες καὶ ὄρθοδοξη πίστη εἶναι ή προσωπικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸ μυστήριο τῆς Έκκλησίας.

Στὴν ιστορία πολλοὶ ἀναζήτησαν καὶ ἀνακάλυψαν ἀποσπασματικὲς ἀλήθειες γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν κόσμο. Κάποιοι ἄλλοι ίσχυρίσθηκαν ὅτι ἡταν ἀπεσταλμένοι τοῦ Θεοῦ καὶ ἔτσι ἐπινόησαν θρησκεῖες. Δημιούργησαν τὸ «εῖδωλο τοῦ Θεοῦ», ὅχι ὅμως τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ο Χριστὸς φέρνει τὸν Θεὸ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους γιατὶ εἶναι ὁ Ἰδιος Θεός. Δὲν μιλάει ἀπλῶς γιὰ τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ εἶναι Αὐτὸς ἡ ἀλήθεια. Η πίστη στὸ θεανθρώπινο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀπὸ μόνη της ἔνα θαῦμα. Μία τέτοια πίστη εἶναι ἔνα δῶρο τοῦ Ἅγιου Πνεύματος στὸν ἄνθρωπο, μία προσωπικὴ ἀποκάλυψη καὶ ἐμπειρία μέσα στὸ σῶμα τῆς Έκκλησίας. Η θεολογία τῆς Έκκλησίας τονίζει ὅτι στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἡ θεϊκὴ καὶ ἡ ἀνθρωπινὴ φύση ἐνώθηκαν χωρὶς νὰ συγχέονται καὶ χωρὶς νὰ διαιροῦνται. Ἐνα μυστήριο ποὺ δὲν μποροῦμε κατανοήσουμε, πολὺ δὲ περισσότερο νὰ τὸ ἐρμηνεύσουμε, ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ δὲν χωράει στὴ λογικὴ τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν μπαίνει στὸ μικροσκόπιο τῆς ἔρευνας καὶ τοῦ πειράματος. Τὰ δόγματα ποὺ μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς ἐορτῆς καλούμαστε νὰ διαφυλάξουμε, χαράζουν τὰ ὄρια τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεως, ἀλλὰ δὲν ἔξηγον τὸ μυστήριο τοῦ Θεοῦ. Μᾶς προτρέπουν νὰ ἐμπιστευθοῦμε καὶ νὰ ζήσουμε μὲ τὴν καρδιὰ μας αὐτὸ ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς ἀποκάλυψε, ὅχι ὅμως νὰ ἀναλύσουμε μὲ τὸ μυαλὸ αὐτὸ ποὺ ἡ Έκκλησία μᾶς παρέδωσε.

Τὸ μυστήριο τοῦ Χριστοῦ συνίσταται μεταξὺ ἄλλων στὸ γεγονός ὅτι, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ «κρύβεται» πάντοτε πίσω ἀπὸ τὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐδῶ βρίσκεται τὸ σημεῖο ποὺ σκοντάφτει ἡ ἀνθρωπινὴ λογικὴ τότε καὶ σήμερα. Ἐδῶ ἀρχίζει ἡ τραγικὴ ιστορία τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων αἵρεσεων οἱ ὄποιες νοθεύουν τὴν πίστη καὶ ἀκυρώνουν τὴν σωτηρία

τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ αἵρεση εἶναι ὁ πειρασμὸς τῆς λογικῆς πάνω στὴν ἀποκάλυψη τῆς πίστεως. Ὄσα στοιχεῖα τῆς πίστεως τὰ κατανοεῖ, τὰ ἀποδέχεται καὶ τὰ ὑπερτονίζει. Τὰ ὑπόλοιπα τὰ προσπερινᾶ καὶ τὰ ὑποτιμᾶ. Διαχωρίζει τὸν Ἰησοῦ τῆς ἴστορίας ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλωστε ἀς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι, τὸν Χριστὸ τὸν συνάντησαν ὀναρίθμητοι ἄνθρωποι στὴν ἐπίγεια διαδρομή του. Τὸν γνώρισαν ὡς «υἱὸ τῆς Μαρίας», ὡς προφήτη, ὡς χαριτιματικὸ διδάσκαλο τῆς Ναζαρέτ. Δὲν μπόρεσαν ὅμως ὅλοι νὰ διακρίνουν πίσω ἀπὸ Αὐτὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν ζῶντος, τὸν θεάνθρωπο Χριστὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἴστορία ἀποδεικνύει τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸν κόσμο. Ψηλαφίζει τὰ τεκμήρια τῆς παρουσίας Του. Ἀναγνωρίζει τὸ μεγαλεῖο καὶ ἄλλοτε ἀμφισβητεῖ τὴν ὑπεροχή Του. Δὲν μπορεῖ ὅμως μὲ τὴν ἔρευνα καὶ τὴν ἐπιστημοσύνη νὰ ἀποδείξει τὴν θεότητά Του. Τὸ μυστήριο τοῦ θεανθρώπινου προσώπου τοῦ Χριστοῦ τὸ βιώνουμε «ἐν πίστει» μέσα στὴν Ἐκκλησία. Εἶναι ἀδιανόητο νὰ ἀναζητοῦμε τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ στὴν ἀσυδοσία ἢ στὴν χυδαιότητα τῆς τέχνης, στὴν τόλμη ἢ στὴν βλασφημία τῆς διανόησης, στὰ πολύκροτα βιβλία ἢ στὶς κινηματογραφικὲς ὑπερπαραγωγές.

Δὲν μποροῦμε νὰ ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τὰ ἀχαλίνωτα στοιχεῖα τοῦ κόσμου νὰ γίνονται κήρυκες τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ. Ἄν «κόσμος» εἶναι καθετὶ ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν χάρη καὶ τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, τότε «τὰ τοῦ κόσμου» θὰ συγκρούονται πάντοτε μὲ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν πραγματικότητα τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ὅμως γνωρίζουμε ὅτι «αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Ιωαν. Α' 5,4), ἀφοῦ τὸν τελευταῖο λόγο γιὰ ὅλους καὶ γιὰ ὅλα τὸν ἔχει ὁ Θεός.

[dkpdf-button]